

⁵ Council of Europe. Preliminary draft Recommendation on Good Administration and Consolidated Model Code of Good Administration, prepared by the scientific expert and the Secretariat, Working party of the project group on administrative law. – Strasbourg, 21 November 2005. – 15 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.coe.int/t/e/legal_affairs/legal_co%2Doperation/administrative_law_and_justice/Texts_&_Documents/CJ-DA-GT\(2004\)7%20E%20%20Principles%20of%20good%20administration.pdf](http://www.coe.int/t/e/legal_affairs/legal_co%2Doperation/administrative_law_and_justice/Texts_&_Documents/CJ-DA-GT(2004)7%20E%20%20Principles%20of%20good%20administration.pdf)

⁶ Council of Europe. Project group on administrative law. Working papers 2003-2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.coe.int/t/e/legal_affairs/legal_co%2Doperation/administrative_law_and_justice/Texts_&_Documents/CJ-DA-GT.

⁷ Citizens as Partners. Consultation, Information and Public Participation in Policy-making. – Paris, OECD, 2001. – 253 p.

Резюме

У статті висвітлені пріоритетні напрями удосконалення організації та діяльності системи органів виконавчої влади в Україні з урахуванням основних європейських принципів та стандартів, сформованих провідними європейськими регіональними організаціями. Розглянуто основні інституційні принципи організації публічної адміністрації в європейських країнах та сформульовано пропозиції щодо їх врахування в низі актів законодавства України.

Значну увагу приділено запровадженню європейських стандартів діяльності публічних адміністрацій, зокрема розроблюваному на доктринальному рівні аспекту належної адміністрації (англ. – good administration) та потребам його запровадження у вітчизняному законодавстві, проекті Адміністративно-процедурного кодексу України. Визначено потребу розробки Кодексу належної адміністрації як загального інституційно-діяльничого стандарту для всіх органів державного управління.

Ключові слова: адміністративна реформа, державне управління, кодифікація, публічна адміністрація, система органів виконавчої влади.

Резюме

В статье освещены приоритетные направления усовершенствования организации и деятельности системы органов исполнительной власти в Украине с учетом основных европейских принципов и стандартов, определенных ведущими европейскими региональными организациями. Рассмотрены основные институционные принципы организации публичной администрации в европейских странах и сформулированы предложения об учете основных из них в актах законодательства Украины.

Значительное внимание уделено внедрению европейских стандартов деятельности публичных администраций, в частности, разрабатываемому на доктринальном уровне аспекту надлежащей администрации (англ. – good governance) и проблемам его внедрения в отечественном законодательстве, проекте Административно-процедурного кодекса Украины. Определена необходимость разработки Кодекса надлежащей администрации как общего институционально-деятельностного стандарта для всех органов государственного управления.

Ключевые слова: административная реформа, государственное управление, кодификация, публичная администрация, система органов исполнительной власти.

Summary

The article represents the main approaches for improvement of organization and activities of the system of executive authorities in Ukraine, taking into account the main European principles and standards defined by the leading European regional organizations. Here've been reflected the main institutional principles of public administration organization common to the European countries and defined the proposals for their implementation in the acts of Ukrainian legislation.

Special attention's been paid to implementation of the European standards for activities of public administration, particularly to the developed in the doctrine aspect of good administration and the necessity of it's implementation in the domestic legislation, draft Administrative procedure code of Ukraine. Here's been defined the necessity of development of the Code of good administration as a general institutional-&-activity standard for all state government bodies.

Key words: administrative reform, state governance, codification, public administration, system of executive authorities.

Отримано 28.10.2010

Н. В. ВОРОТИНА

Наталія Вікторівна Воротіна, кандидат юридичних наук, доцент, ст. науковий співробітник Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ В УКРАЇНІ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УМОВАХ РЕФОРМИ

Бюджетна система України складається із двох ланок – Державного бюджету України та місцевих бюджетів. Якщо за рахунок державного бюджету фінансуються видатки загальнодержавного значення (на державне управління, законодавчу та виконавчу владу, Президента України, міжнародну діяльність, національну оборону, освіту, охорону здоров'я, соціальний захист та соціальне забезпечення, культуру та мистецтво

тощо), то з місцевих бюджетів видатки здійснюються на органи місцевого самоврядування та на програми, заклади та заходи місцевого значення. Перелік видатків як державного, так і місцевих бюджетів встановлюється Бюджетним кодексом України.

Місцеві бюджети є дуже важливою ланкою бюджетної системи будь-якої держави. Вони є максимально наближеними до людей, що проживають у певній місцевості і потребують фінансового забезпечення окремих сфер свого життя, видатки на які відповідно до законодавства повинні здійснюватись за рахунок коштів місцевих бюджетів. На місцях найкраще видно, які саме видатки необхідно визначити як пріоритетні, які саме заходи та заклади фінансувати першочергово для того, щоб населення певної території отримало найнеобхідніше. У цьому зв'язку дуже важливе значення має забезпечення реальної доходної бази місцевих бюджетів, а це прямо залежить не лише від існуючого в державі бюджетного законодавства, а й від ефективності правового регулювання податкових відносин.

Тому дослідження правового регулювання місцевих бюджетів є дуже актуальним та необхідним. До аналізу різних аспектів цієї проблеми зверталися такі фахівці у галузі фінансового права, як Д. А. Бекерська, Л. К. Воронова, І. Б. Заверуха, Н. К. Ісаєва, О. А. Музика, Г. А. Нечай, В. Д. Чернадчук та деякі інші. Проте, у даний час, в умовах чергового етапу реформування бюджетного законодавства, існує необхідність розширення та поглиблення досліджень правового регулювання місцевих бюджетів в Україні. Це має не лише важливе теоретичне значення для науки фінансового права, а й вагомим практичне значення для вдосконалення процесу реалізації бюджетного законодавства.

Метою статті є дослідження правового регулювання місцевих бюджетів як другої ланки бюджетної системи України в умовах реформування бюджетного законодавства України – прийняття нового Бюджетного кодексу України, який набирає чинності з початку 2011 р. Для досягнення поставленої мети планується виконати наступні завдання: дослідити роль та місце місцевих бюджетів у бюджетній системі України; проаналізувати поняття та правову природу місцевих бюджетів; виявити деякі новації правового регулювання місцевих бюджетів у зв'язку із прийняттям нового Бюджетного кодексу України; дослідити та визначити поняття терміну «бюджет місцевого самоврядування»; окреслити стан та перспективи вдосконалення правового регулювання місцевих бюджетів; зробити висновки щодо ефективності правового регулювання місцевих бюджетів в Україні.

Правове регулювання як державного, так і місцевих бюджетів у даний час здійснюється нормами чинного Бюджетного кодексу України, який було прийнято у 2001 році, надалі в нього було внесено значну кількість змін та доповнень¹. Але 8 липня 2010 р. було прийнято новий Бюджетний кодекс України, який набирає чинності з 1 січня 2011 р.² У зв'язку з цим, з початку наступного року механізм правового регулювання місцевих бюджетів буде змінений.

Бюджетна система України відповідно до ст. 5 чинного Бюджетного кодексу складається з державного бюджету та місцевих бюджетів. Місцевими бюджетами визнаються бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети, бюджети районів у містах та бюджети місцевого самоврядування. Бюджетами місцевого самоврядування визнаються бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань.

У новому Бюджетному кодексі сталися деякі зміни у складі бюджетів місцевого самоврядування. Згідно із ст. 5 Кодексу бюджетна система України складається з державного бюджету та місцевих бюджетів, але місцевими бюджетами визнаються бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети та бюджети місцевого самоврядування, а, у свою чергу, бюджетами місцевого самоврядування визнаються бюджети територіальних громад сіл, їх об'єднань, селищ, міст (у тому числі районів у містах).

Таким чином, якщо відповідно до чинного Кодексу бюджети районів у містах не були у складі бюджетів місцевого самоврядування, то згідно із новим Кодексом вони до них належать. Крім того, виходячи із тексту наведеної норми, у новому Кодексі допускається формування бюджетів об'єднань лише територіальних громад сіл, у той час, як у чинному Кодексі передбачено існування бюджетів об'єднань територіальних громад сіл, селищ та міст.

Відповідно до вказаного вище, у новому Кодексі змінено й інші норми. Якщо, відповідно до п. 26 ст. 2 чинного Бюджетного кодексу місцеві бюджети – це бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети, бюджети районів у містах та бюджети місцевого самоврядування, то згідно п. 34 ст. 2 нового Кодексу місцеві бюджети – це бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети та бюджети місцевого самоврядування.

Значну роль у правовому регулюванні місцевих бюджетів поряд із Бюджетним кодексом має також Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»³. У зв'язку із прийняттям нового кодексу у цей закон (як і у цілий ряд інших законів) було внесено зміни⁴.

Стаття 2 вказаного закону визначено поняття місцевого самоврядування в Україні – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до ст. 61 вказаного закону органи місцевого самоврядування в селах, селищах, містах, районах у містах (у разі їх створення) самостійно розробляють, затверджують і виконують відповідні місцеві бю-

джети згідно із Бюджетним кодексом. Районні та обласні ради затверджують районні та обласні бюджети, які формуються з коштів державного бюджету для їх відповідного розподілу між територіальними громадами або для виконання спільних проектів та з коштів, залучених на договірних засадах з місцевих бюджетів для реалізації спільних соціально-економічних та культурних програм, контролюють їх виконання. Складання і виконання районних і обласних бюджетів здійснюють відповідні державні адміністрації. Самостійність місцевих бюджетів гарантується власними та закріпленими за ними на стабільній основі законом загальнодержавними доходами, а також правом самостійно визначати напрями використання коштів місцевих бюджетів. Втручання державних органів у процес складання, затвердження і виконання місцевих бюджетів не допускається.

Статтею 63 нового Бюджетного кодексу визначена структура місцевого бюджету: він містить надходження і витрати на виконання повноважень органів влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування. Ці надходження і витрати становлять єдиний баланс відповідного бюджету.

Загальні засади формування доходів та здійснення видатків місцевих бюджетів врегульовані Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Стаття 63 закону встановлює, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних джерел та закріплених загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів. Доходи місцевих бюджетів районних у містах рад (у разі їх створення) формуються відповідно до обсягу повноважень, що визначаються відповідними міськими радами. Склад доходів місцевих бюджетів визначається Бюджетним кодексом України у ст. 64, а також щорічним законом про Державний бюджет України. Доходи місцевого бюджету зраховуються до загального або спеціального фонду місцевого бюджету відповідно до вимог ст. 69 Бюджетного кодексу України та щорічного закону про Державний бюджет України. У складі надходжень спеціального фонду місцевого бюджету виділяються надходження бюджету розвитку, які формуються відповідно до вимог ст. 71 Бюджетного кодексу України.

Стаття 64 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено і порядок здійснення видатків місцевих бюджетів. Видатки, які здійснюються органами місцевого самоврядування на потреби територіальних громад, їх розмір і цільове спрямування визначаються відповідними рішеннями про місцевий бюджет; видатки, пов'язані із здійсненням районними, обласними радами заходів щодо забезпечення спільних інтересів територіальних громад, – відповідними рішеннями про районний та обласний бюджети. Сільські, селищні, міські, районні в містах (у разі їх створення) ради та їх виконавчі органи самостійно розпоряджаються коштами відповідних місцевих бюджетів, визначають напрями їх використання. Районні, обласні бюджети виконують місцеві державні адміністрації в цілях і обсягах, що затверджуються відповідними радами.

Видатки місцевого бюджету формуються відповідно до розмежування видатків між бюджетами, визначеного ст. 88–91 Бюджетного кодексу, для виконання повноважень органів місцевого самоврядування. Видатки здійснюються із загального та спеціального фондів місцевого бюджету (у складі витрат спеціального фонду місцевого бюджету виділяються витрати бюджету розвитку, кошти якого спрямовуються на реалізацію програм соціально-економічного розвитку відповідної території, пов'язаної із здійсненням інвестиційної діяльності, здійснення інших заходів, пов'язаних з розширенням відтворенням, а також на погашення місцевого боргу).

У Бюджетному кодексі немає визначення термінів «місцевий бюджет» та «бюджет місцевого самоврядування», а наведено, як вже зазначалося, лише їх перелік. Що ж стосується Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», то там у ст. 1 сформульоване таке визначення – «*бюджет місцевого самоврядування (місцевий бюджет)* – план утворення і використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення функцій та повноважень місцевого самоврядування». Із тексту норми можна зробити висновок про те, що в ній практично ототожнюються поняття «бюджет місцевого самоврядування» та «місцевий бюджет», що вбачається нам помилковим. У цій же статті визначено, що «районний бюджет – план утворення і використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення спільних інтересів територіальних громад сіл, селищ, міст районного значення, виконання місцевих програм, здійснення бюджетного вирівнювання»; «обласний бюджет – план утворення і використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення спільних інтересів територіальних громад, виконання місцевих програм, здійснення бюджетного вирівнювання». Таким чином, законодавець все ж виділяє окремо визначення районного та обласного бюджету.

Для підтвердження позиції щодо недосконалості вищезгаданої норми закону слід навести певні аргументи. Як вже зазначалося, Бюджетний кодекс України передбачає існування в Україні двох ланок бюджетної системи – Державного бюджету України та місцевих бюджетів. У складі другої ланки бюджетної системи (місцевих бюджетів) виділяється окрема група бюджетів – це бюджети місцевого самоврядування (бюджети територіальних громад сіл, їх об'єднань, селищ, міст (у тому числі районів у містах)). Але, крім бюджетів місцевого самоврядування, місцевими бюджетами є бюджет Автономної Республіки Крим, обласні та районні бюджети. Таким чином, бюджетне законодавство України чітко визнає бюджети місцевого самоврядування як складову частину місцевих бюджетів. Але, слід зауважити, що якщо бюджети місцевого самоврядування правомірно вважати місцевими бюджетами (як частину цілого), то інші місцеві бюджети (бюджет Автономної Республіки Крим, обласні та районні бюджети) у жодному разі не можна віднести до бюджетів місцевого самоврядування, що є очевидним.

Тому вважаємо за необхідне у ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», де містяться основні терміни, що використані у цьому законі, із визначення терміну «бюджети місцевого самовряду-

вання» видалити слова в дужках: «місцевий бюджет». Крім того, пропонуємо вдосконалити визначення цього терміну в цілому, сформулювавши його наступним чином: бюджет місцевого самоврядування – це план формування та використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення виконання завдань і функцій та здійснення повноважень органами місцевого самоврядування.

Необхідно також відзначити, що бюджет Автономної республіки Крим є особливим у системі місцевих бюджетів у зв'язку із особливим статусом самої Автономної Республіки Крим. По-перше, він затверджується постановою Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а не рішенням відповідної місцевої ради, як усі інші. По-друге, Верховна Рада Автономної Республіки Крим не входить до системи місцевого самоврядування. Так, відповідно до ст. 5 Закону України «Про місцеве самоврядування» система місцевого самоврядування включає: територіальну громаду; сільську, селищну, міську раду; сільського, селищного, міського голову; виконавчі органи сільської, селищної, міської ради; районні та обласні ради, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст; органи самоорганізації населення (у містах з районним поділом за рішенням територіальної громади міста або міської ради можуть утворюватися районні в місті ради, які утворюють свої виконавчі органи та обирають голову ради, який одночасно є і головою її виконавчого комітету).

Місцеві бюджети повинні бути збалансованими. Вони мають бути достатніми для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування наданих їм законом повноважень та забезпечення населення послугами не нижче рівня мінімальних соціальних потреб. Повноваження на здійснення витрат місцевого бюджету мають відповідати обсягу надходжень місцевого бюджету. У разі коли вичерпано можливості збалансування місцевих бюджетів і при цьому не забезпечується покриття видатків, необхідних для здійснення органами місцевого самоврядування наданих їм законом повноважень та забезпечення населення послугами не нижче рівня мінімальних соціальних потреб, держава забезпечує збалансування місцевих бюджетів шляхом передачі необхідних коштів до відповідних місцевих бюджетів у вигляді дотацій та субвенцій.

Таким чином, у результаті проведеного дослідження деяких аспектів правового регулювання місцевих бюджетів в Україні можна зробити висновок про те, що загальний стан правового регулювання місцевих бюджетів можна вважати задовільним, хоча ще багато треба зробити на шляху вдосконалення бюджетного законодавства у цій сфері. У цьому процесі необхідно рухатися двома паралельними шляхами – з однієї сторони, вдосконалювати бюджетне законодавство текстуально, досягти однозначності та зрозумілості термінології, уникнути протиріч у різних нормативно-правових актах, узгоджувати термінологію бюджетного законодавства з термінологією інших галузей законодавства, а з іншої сторони – вдосконалювати законодавства якісно, посилюючи власну дохідну базу місцевих бюджетів, їх самостійність, досягти збільшення забезпечених фінансовими ресурсами повноважень місцевих бюджетів з метою найповнішого забезпечення інтересів населення окремих територій та регіонів України, використовувати позитивний досвід у цій сфері економічно сильних та розвинених країн світу.

¹ Бюджетний кодекс України: Закон України від 21.06.2001 р. № 2542-III (з наст. змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: portal.rada.gov.ua.

² Бюджетний кодекс України: Закон України від 8.07.2010 р. № 2456-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: portal.rada.gov.ua.

³ Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР (з наст. змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: portal.rada.gov.ua.

⁴ Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Бюджетного кодексу України: Закон України від 8 липня 2010 р. № 2457-VI (з наст. змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: portal.rada.gov.ua.

Резюме

У статті досліджено правові засади місцевих бюджетів в Україні, проаналізовано деякі важливі зміни бюджетного законодавства стосовно місцевих бюджетів у зв'язку із прийняттям нового Бюджетного кодексу України, сформульоване авторське визначення терміну «бюджет місцевого самоврядування», зроблено висновки щодо стану правового регулювання місцевих бюджетів в Україні та сформульовано пропозиції щодо вдосконалення норм бюджетного законодавства.

Ключові слова: місцевий бюджет, бюджет місцевого самоврядування, бюджетна система, Бюджетний кодекс України, доходи місцевих бюджетів, видатки місцевих бюджетів.

Резюме

В статье исследованы правовые основы местных бюджетов в Украине, проанализированы некоторые важные изменения бюджетного законодательства в сфере местных бюджетов в связи с принятием нового Бюджетного кодекса Украины, сформулировано авторское определение термина «бюджет местного самоуправления», сделаны выводы относительно состояния правового регулирования местных бюджетов в Украине и сформулированы предложения относительно совершенствования норм бюджетного законодательства.

Ключевые слова: местный бюджет, бюджет местного самоуправления, бюджетная система, Бюджетный кодекс Украины, доходы местных бюджетов, расходы местных бюджетов.

Summary

In the article legal frameworks of local budgets are investigational in Ukraine, some important changes of budgetary legislation are analysed in the field of local budgets in connection with acceptance of the new Budgetary code of Ukraine, the author decision of term is formulated «budget of local self-government», conclusions are done in relation to consisting of the legal adjusting of local budgets of Ukraine and formulated suggestion in relation to perfection of norms of budgetary legislation.

Key words: local budget, budget of local self-government, budgetary system, Budgetary code of Ukraine, profits of local budgets, charges of local budgets.

Отримано 9.11.2010

Р. В. ІГОНІН

Руслан Владиславович Ігонін, кандидат юридичних наук, доцент Національного університету Державної податкової служби України

КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ ВИЩОЇ РАДИ ЮСТИЦІЇ ЯК КРИТЕРІЙ ЇЇ ПОЗИЦІЮВАННЯ В СИСТЕМІ ПОДІЛУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

Актуальність дослідження цієї проблеми обґрунтовується необхідністю здійснення аналізу базових засад існування цього державного органу та підвищення рівня визначеності його правової природи з огляду на реалізацію ним контрольно-наглядових повноважень.

Різні аспекти функціонування Вищої ради юстиції досліджувалися такими вченими як: С. Ф. Василюк, В. В. Долежан, В. О. Євдокимов, С. В. Ківалов, М. І. Мельник, В. Ф. Погорілко, С. В. Подкопаєв, А. О. Селіванов, В. І. Шишкін, М. Запорожець, А. Стрижак, О. Ф. Скакун, Ю. П. Битяка та ін.

Метою цієї статті є дослідження контрольно-наглядових повноважень Вищої ради юстиції як критерію визначення її положення у рамках системи поділу влади.

Так, у науковій юридичній літературі ми можемо зустріти обґрунтування особливого статусу Вищої ради юстиції з огляду на наявність в неї контрольних і наглядових повноважень. При цьому такий особливий статус витлумачується поза рамками встановленої Конституцією України моделі поділу влад на три гілки – законодавчу, виконавчу і судову¹.

Так, ч. 1 ст. 1 Закону України «Про вищу раду юстиції» визначає її як: колегіальний, незалежний орган, відповідальний за формування високопрофесійного суддівського корпусу, здатного кваліфіковано, сумлінно та неупереджено здійснювати правосуддя на професійній основі, а також за прийняття рішень стосовно порушень судьями і прокурорами вимог щодо несумісності та у межах своєї компетенції про їх дисциплінарну відповідальність.

Стаття 3 Закону України «Про вищу раду юстиції» встановлює наступні повноваження цього органу:

- 1) вносить подання Президенту України про призначення суддів на посади або про звільнення їх з посад;
- 2) розглядає справи і приймає рішення стосовно порушення судьями і прокурорами вимог щодо несумісності;
- 3) здійснює дисциплінарне провадження стосовно суддів Верховного Суду України і суддів вищих спеціалізованих судів;
- 4) розглядає скарги на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів апеляційних та місцевих судів, а також прокурорів.

І. В. Назаров зазначає: «Цілком очевидно, що контрольний напрямок є пріоритетним складником усієї діяльності Вищої ради юстиції. Це викликає потребу детальної процедурної регламентації здійснення контрольних повноважень Ради, починаючи з формулювання поняття Вищої ради юстиції як державного органа контролю, його завдань і сфери діяльності, місця у структурі державних органів, визначення об'єкта контролю і підконтрольних суб'єктів, визначення методу і форм проведення перевірок, аналізу існуючого становища, прийняття рішень за результатами контролю. Від реалізації контрольних повноважень цього органу багато в чому залежать кваліфікованість та етичність суддівського корпусу України, забезпечення законності, об'єктивності й неупередженості при формуванні кадрового складу судових органів²».

До предмету контролю Вищої ради юстиції, вищезгаданий автор відносить:

- а) рівень знань і професійної підготовки кандидатів у судді, ступінь їх професійної придатності до здійснення функцій судової влади;
- б) діяльність кваліфікаційних комісій суддів по проведенню кваліфікаційних іспитів, здійсненню дисциплінарного провадження і по контролю за правомірністю інших рішень;
- в) відповідність суддів їх високому статусу, належне виконання ними посадових обов'язків, дотримання присяги;